

Αθεϊστικοί παραλογισμοί

1. Ο Αθεϊσμός είναι θρησκεία

Αν και οι αθεϊστές θεωρούν τους εαυτούς τους ως "ορθολογιστές", "απροκατάληπτους" και "προοδευτικούς", η αλήθεια είναι πολύ διαφορετική, για τους περισσότερους απ' αυτούς, όπως θα δούμε στη σειρά αυτή των άρθρων για τον αθεϊσμό, που ξεκινάει από το παρόν άρθρο.

Η διαφορά Αθεϊσμού και Αγνωστικισμού

Πολλοί χαρακτηρίζουν τον εαυτό τους "άθεο". Όμως απ' όλους αυτούς, ελάχιστοι έχουν κατανοήσει τη σημασία της φράσης αυτής και των λογικών αντιφάσεων που προϋποθέτει η αποδοχή της.

Ποιος είναι "άθεος"; Αυτός που ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ. Και μόνο με τη διατύπωση αυτή, γίνεται εμφανές ότι ο αθεϊσμός, προϋποθέτει **πίστη** στην ανυπαρξία τού Θεού. Και εδώ, δεν παίζουμε με τις λέξεις, Όταν θα το αναλύσουμε λίγο ακόμα στη συνέχεια, θα γίνει εμφανές ότι είναι έτσι ακριβώς.

Πολλοί αθεϊστές λένε: **"εγώ δεν πιστεύω στον Θεό, επειδή δεν έχω αποδείξεις γι' αυτό"**. Όταν όμως τους πεις: **"Τι αποδείξεις έχεις για το αντίθετο;"** τότε μόνο υποθέσεις έχουν να αντιτάξουν, χωρίς την παραμικρή απόδειξη. Έτσι, η αθεϊστική τους θέση, δεν είναι αποτέλεσμα αποδείξεων, αλλά απλώς **ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ μεταξύ δύο αναπόδεικτων θέσεων**: τής ύπαρξης και τής μη ύπαρξης τού Θεού.

Κάποιοι απ' αυτούς, βλέποντας το παραπάνω αδιέξοδο, για να ξεφύγουν από τη λογική αυτή αντίφαση, λένε: **"εγώ δεν απορρίπτω την ύπαρξη τού Θεού, απλώς δεν έχω**

κάποια απόδειξη για να πιστέψω στον Θεό".

Οι άνθρωποι αυτοί, είναι συνεπείς σε αυτό που λένε. Μόνο που ΔΕΝ ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΑΘΕΪΣΤΕΣ. ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΑΓΝΩΣΤΙΚΙΣΤΕΣ. Γιατί **Αθεϊστής είναι εκείνος που απορρίπτει την ύπαρξη τού Θεού. Αγνωστικιστής είναι αυτός που αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να υπάρχει Θεός αλλά απλώς δεν έχει πειστεί.** Στη σειρά τών θεμάτων αυτών λοιπόν, ασχολούμαστε με τους Αθεϊστές, και όχι με τους Αγνωστικιστές, οι οποίοι είναι λογικότεροι.

Και μιλάω για τους πραγματικούς Αγνωστικιστές, εκείνους που αναγνωρίζουν τη διαφορά αυτή. Επειδή υπάρχουν και εκείνοι, που λένε ότι αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο τής ύπαρξης τού Θεού, αλλά δηλώνουν "αθεϊστές", δείχνοντας ότι **στην πραγματικότητα έχουν πάρει θέση,** και μόνο ως **δικαιολογία** λένε ότι αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο ύπαρξης τού Θεού, για να μη φανεί η αντίφασή τους. Όμως γίνονται αντιληπτοί από το μίσος τους προς οτιδήποτε έχει σχέση με τον Θεό. Και μόνο όμως το ότι λένε πως αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο ύπαρξης Θεού, δείχνει ότι ή δεν είναι πραγματικοί αθεϊστές, αλλά βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση εννοιών, ή ότι είναι πράγματι αθεϊστές, και ψάχνουν να καλύψουν το φανατισμό τους πίσω από την κάλυψη τού αγνωστικισμού.

Είναι λοιπόν σημαντικό σε μια συζήτηση με αθεϊστές, να ξεκαθαρίζουν τι ακριβώς εννοούν και ποια η σχέση τους με τον Αγνωστικισμό.

Από τη στιγμή λοιπόν που κάποιος θα πει: "είμαι αθεϊστής", δηλώνει πίστη σε μία αναπόδεικτη δήλωση, ότι "δεν υπάρχει Θεός". Και είναι τόσο αναπόδεικτη, όσο και η παραδοχή ότι "υπάρχει Θεός". Ο αθεϊσμός λοιπόν, δεν συμβαδίζει με τον ορθολογισμό και τη λογική. Είναι απλώς μία ακόμα θρησκεία.

Η αρνητική έννοια τού Θεού

Όμως υπάρχει και άλλη αντίφαση στη λογική τού αθεϊσμού:

Παρ' όλο που φαίνεται εκ πρώτης όψεως ότι η αθεΐα απορρίπτει κάθε έννοια περί Θεού, στο βάθος, είναι αδιανόητο να πάρει κανείς μια θέση απορριπτική πριν ταυτίσει κάτι. Απορρίπτουμε κάτι το οποίο κατά κάποιον τρόπο ταυτίζουμε. Συνεπώς υπάρχει μια έννοια Θεού πίσω στο μυαλό μας, την οποία θέλουμε να απορρίψουμε. Δεν είναι δυνατόν να ξεφύγει κανείς από το περί Θεού ερώτημα είτε είναι Χριστιανός, είτε είναι οπαδός μιας άλλης θρησκείας, είτε είναι ακόμη αρνητής κάθε εννοίας περί Θεού. Θα πρέπει να έχει ξεκαθαρίσει στο μυαλό του, τι είναι αυτό το οποίο απορρίπτει πριν το απορρίψει.

Όταν λοιπόν κάποιος άθεος λέει: "εγώ απορρίπτω την ύπαρξη τού Θεού", είναι συνεπές να τον ρωτήσουμε: "Πώς αντιλαμβάνεσαι την έννοια 'Θεός';" Γιατί ΚΑΤΙ έχει στο μυαλό του, το οποίο απορρίπτει. Και αν τον ρωτήσουμε αναλυτικά, αντιλαμβανόμαστε συνήθως ότι μιλάει για έναν συγκεκριμένο "τύπο" θεού που κατανοεί αυτός ως "Θεό".

Το να κατανοήσουμε τι είδους "θεό" έχει στο μυαλό του, είναι πολύ σημαντικό για εμάς τους Χριστιανούς, και ιδιαιτέρως για τους Ορθόδοξους Χριστιανούς. Γιατί στην Ορθόδοξη θεολογία, και η παραμικρή λεπτομέρεια περί Θεού έχει μεγάλη σημασία, που αλλάζει τα πάντα. Γιατί θα αντιληφθούμε ότι συνήθως (αν όχι πάντα), ένας άθεος έχει μια εντελώς εσφαλμένη αντίληψη για το "τι είναι θεός", ή για το "τι" και "ποιος" είναι ο Θεός.

Αν ο αθεϊστής είναι απλώς προκατειλημμένος όπως είναι η συντριπτική πλειονότητά τους, θα διαπιστώσουμε ότι έχει εντελώς εσφαλμένες αντιλήψεις για όλα αυτά, και ότι μιλάει για θεούς - τέρατα τους οποίους ούτε εμείς δεν αποδεχόμαστε. Οι λίγοι άθεοι που απορρίπτουν τον Θεό για πραγματικούς φιλοσοφικούς και συνεπείς λόγους, θα διαπιστώσουμε ότι απορρίπτουν ανύπαρκτους θεούς τών Δυτικών και Ανατολικών θρησκειών. ΠΟΤΕ αυτοί δεν απορρίπτουν τον Θεό τής Ορθοδοξίας. Εναντίον τού Θεού

τών Ορθοδόξων, στρέφονται μόνο άνθρωποι που έχουν πλήρη φιλοσοφική άγνοια και πολλές προκαταλήψεις και εμμονές. Συνήθως αυτοί οι τελευταίοι, παπαγαλίζουν τα λόγια φιλοσόφων αθεϊστών, χωρίς όμως να γνωρίζουν τις βάσεις αυτών των λόγων, για να καταλάβουν ότι δεν στρέφονται κατά τού Χριστιανικού Θεού, αλλά κατά τού Θεού τής Δύσης.

Όμως για τα επιχειρήματα αυτά και τις προκαταλήψεις τους, θα μιλήσουμε σε ξεχωριστό άρθρο.

Κείμενο: Ν.Μ.

[Το άρθρο αυτό στα Αγγλικά](#)

Δημιουργία αρχείου: 28-1-2003.

Τελευταία ενημέρωση: 9-2-2006.

ΕΠΑΝΩ